Λόγος

ἐκφωνηθεὶς τῇ κε' Μαρτίου
ἐν τῷ ἐν Τήνῳ Ἱερῷ Ναῷ
τῆς Εὐαγγελιστρίας εἰς τὸ πά-
θος τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν
Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Παρασκευ-
ὴν, ὑπὸ τοῦ φοιτητοῦ τῆς
Θεολογίας Γεωργίου Λαμπά-
κη Τηνίου.

1877.

Ὦ δρῆνοι! ὦ δάκρυα! ἡ μήτης τοῦ Ἰησοῦ Ἱερουσαλὴμ σοῦ λέγει σήμερον, μὲ βιβερά φρόνημα τίνα βρῆτε; ἐξέρεται ἔχω τὴς θρεοσαγήν, μὲ βρῆτε τὸν μονογενῆ αὐτῆς υἱόν, ἀλλὰ σπαραγοῦ ἀπαντὰ σπιωπὴν ἤτις ἀπερισσεύσαν τὸν πόνον τῆς καρδίας της.

Τὸν βρῆτε – λέγει – ἀπὸ μές τὸ ἐπάνω μὲ δὲν τὸν εὑρίσκω, φωνάζω ἀπὸ αὐτὸν μὲ δὲν μου ἀποκρίνει.

Ὦ μισὸν ἡμέρα πλανθρωπά! ἀφοῦ δὲν φαίνεται ἡ χαρὰ τῶν ἀγγέλων. Ὦ! ἡμέρα σκοτεινή, ἀφοῦ δὲν φαίνεται τὸ φῶς τοῦ κόσμου!

Συναθροισθῆτε, μισὸν σήμερον μαθηταί μὲ χῆρῶσαι, εἰς μίαν ἐρημικὴν θεωρίαν συναθροισθεῖτε σήμερον πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ὑπὸ τὸν Οὐρανὸν εὑρίσκονται, ὅπως ἴδῆτε θέαμα ἐρημικόν, σῶμα κρεμάμενον ἐπὶ ξύλου, θυσίαν ὀρφὶ πάντων μὲ κρέμων

ἀλλὰ δυνάμεν αἷμα τηρᾶν, τὸ αἷμα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ γενόμενον ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἴδετε πάντες, ὅσως ἴδωμεν πόσον ἀγαπᾶται σήμερον τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, τὰ ἐμπαίξῃ τὸν εὐεργέτην του, τὰ ἐμπτύσῃ τὸν μισεωτήν του, καὶ τὰ σταυρώσῃ τὸν θεόν του, ὅσον δὲ σήμερον εὑρίσκεται σήμερον τοῦτο διὰ τὰ θαυματώσῃ τὸν Ἰησοῦν Ἡσσιτόν, τόσον σήμερον ἂς εὑρεθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὅσως ~~τόσωμεν~~ ἀκούσωμεν

Πῶς ὁ Μονογενὴς υἱὸς καὶ κληρονόμος ἔρχεται εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, καὶ οἱ ἀγρῖοι δοῦλοι ἐπιβάλλουσι αὐτὸν ἔξω τῆς Σταυρουσαλήμ, ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ μὲ θανατοῦσιν αὐτόν.

Καὶ κατὰ πρῶτον ἂς θαυμάσωμεν τὸν πάτριον τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἰουδ. καὶ Φαρ. καὶ ἂς ἀκούσωμεν πῶς συνάγονται, καὶ πῶς βιάζονται ἵνα ἐξαλείψωσιν αὐτὸν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ; Ἕως πότε δὲ θὰ γίνῃ γέρων ~~τάχα~~ ὁ πλάνος αὐτὸς Μαλωραῖος; Ἕως πότε οὗτος θὰ ἀποστερήσῃ τὴν εὐδαιμονίαν ἡμῶν; Ἕως πότε ἡμεῖς οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι θὰ τὸν ὑποφέρομεν τοσοῦτον ἀναιδῶς νὰ ὑβρίζῃ ἡμᾶς;

Ἰδοὺ γνὼς τὸ ἐξ ἐπιτίμης τῆς δύρας ἔγινε ἐναντίον ἡμῶν. 7.

Ὅτι ἐπὶ τῆς Μωσ. καθέδρας ἐκαθίσαμεν ἡμεῖς οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πάντα δὲ ὅσα εἴπωμεν ἐκεῖνοι μὲν ἂς ἠκούσωσιν κατὰ τὰ ἔργα μας ὅμως τὰ μὴ πράττουν διότι ἡμεῖς λέγομεν καὶ δὲν πράττομεν.

Ὅλη δεσμεύομεν φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ἀνθρώπων καὶ οὐδὲ διὰ τοῦ μικροῦ μας δακτύλου ἡμεῖς θέλο-

μεν νὰ τὰ κυτταρώνωμεν.

Πάντα δὲ τὰ ἔργα ἡμῶν, ποιοῦμεν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις.

Ὅτι μεγαλύνομεν, τὰ φυλακτήρια ἡμῶν καὶ μεγαλύνομεν τὰ κρασπεδα τῶν ἱματίων ἡμῶν.

Καὶ ὅτι ἐπιτρεπέστατα καὶ ἀγαθοποιῶς εἰσιοῦμεν τὴν πρωτοκαθεδρίαν εἰς τὰ δεῖπνα καὶ εἰς τὰς συναγωγάς.

Ἀναιδῶς δὲ ἐπέστρα μωροῖς οὐδαμῶς τὰ σέβητε τὰ ~~πρ~~γνεματικά ἡμῶν ἀξιώματα καὶ Ῥαββουνιάς γνώστης ~~ἐπιθ~~ θέλει φοβεῖσθε ~~καὶ πρῶτον εἶναι~~ εἰς ἡμᾶς φοβερὰ ὑποκρίσις ἐπονομάζεν ἡμεῖς

~~μέρος~~ Οὐαὶ δὲ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί ~~ἔστε~~ ὅτι κλείομεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ οὔτε ἡμεῖς εἰσερχόμεθα, οὔτε τοὺς εἰσερχομένους ἀφίνομεν νὰ εἰσέλθωσι.

Οὐαὶ εἰς ὑμᾶς ἔστε, ὅτι ἡμεῖς ~~καταθεωρ~~ μεν τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ὅτι ἀπὸ ἡμᾶς πᾶν εἶδος φοβεροῦ ἐγκλήματος ἀπορρέει, μὴ ἀρκούμενοι δὲ εἰς τὸ οὐαὶ μόνον ὠνομάζεν ἡμᾶς τοὺς Νομοδιδασκάλους τῶν Ἰουδαίων μωροὺς καὶ τυφλούς, ὅτι ἀποδεκατοῦμεν τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ ἀφήνομεν τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, ἄντα αὐτὸς δῶδεκα μόνος γινώσκει.

7. Ἔστε ἡμᾶς ὁδηγοὺς τυφλούς, ὅτι διυλίζομεν τὸν ~~εἰς ἡμᾶς~~ κώνωπα ἐὰν δὲ καμήλον καταπίνομεν ~~φοβερὰ ἐγκλήματα~~ | καὶ ὑποκριτὰς ἀποκαλοῦν ἡμᾶς | κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνομεν καὶ τέλος πάντων ἡμᾶς ὡς τάφους κεκονιαμένους οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἔσωθεν δὲ εἶναι γεμάτοι ἀπὸ

νευρά ὄντα καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν καὶ κόπος πάντων ἐν
ἑνὶ λόγῳ βλέπων ὁ πλάνος οὗτος τὴν ἀγάπην καὶ παλιγγενεσίαν τοῦ
λαοῦ ἀποστέρει εἰς ἡμᾶς καὶ ἐξοντῶν τὴν εὐδαιμονίαν ἡμῶν θέλει
νὰ ὑποδουλώσῃ ἡμᾶς, παρακαλῶν εἰς τὸν ἀκάθαρτον λαὸν ὅλα
ἐξ ἡμῶν ὡς πηγὴν πάσης ἁμαρτίας ἀκαθαρσίας καὶ ἀνομί-
ας, πᾶν κακούργημα, ἔγκλημα, ἀνοσιούργημα ἀποφεύγει ἰδοὺ
ποιοὶ λόγοι δι' οὓς συνέστα πρέπει νὰ λάβωμεν μέτρα ὅπως
ἐὰν πάντοτε ἀφανίσωμεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.
Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισ. συμβούλιον ἔλαβον κατὰ τοῦ Ι. Χ. ὅπως
αὐτὸν ἀπολέσωσιν.
Ἀλλὰ ἀπὸ ποῖον μαρτάνουν τὴν αἱμοβόρον ταύτην συμβουλήν;
ἀπὸ τὸν Πατέρα αὐτῶν τὸν διάβολον.
Τί λέγεις ποιαδὴ τώρα ὁ διάβολε; μὲ ποῖον τρόπον ἐρμηνεύεις
εἰς τὰ τέκνα σου τὸ θέλημα νὰ θανατώσουν τὸν Ι. Χ;
Ἐγὼ λέγει ὁ διάβολος πολὺ παλαιὰ ἐνδομύχιαν ὅτι μὲ ἔχει
θανάτωσα εἰς τὸν Παράδεισον τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν, μὲ ἔχει
λον ποιαδὴ καὶ τώρα συμβουλεύω τὰ τέκνα μου τοὺς Ἰουδ. νὰ
θανατώσουν Ι. Χ.: μὲ ἔχει ἐβγάλει τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ τὸν Παρά-
δεισον μὲ ἔχει συμβουλεύω καὶ τώρα τὰ τέκνα μου τοὺς
Ἰουδ. νὰ ἐβγάλωσι τὸν Ι. Χ. ἀπὸ τὸν κόσμον.
Καὶ πράγματι πιαστόντες τὸν Ι. Χ. ἀνήγαγον πρὸς Καϊάφαν
τὸν Ἀρχιερέα ὅπου οἱ Γραμμ. καὶ Φαρισ. συνήχθησαν, καὶ ὅπου
ἀπαντήσαντες τὸν Ι. Χ. κρίνουσι αὐτὸν ὅτι εἶναι ἔνοχος θανάτου
καὶ πράγματι ἐμπαίζουσι εἰς τὸ πρόσωπον αὐτὸν τὸν ἐμπαίζουσι,
τὸν ἐμπαίζουσι καὶ χλευάζοντες ἠρώτων αὐτὸν περιπέζωσον ἡ-

χῶν Ι. Χ. τίς ἐστὶν ὁ ποιῶν σε;

Ὁ Παράκλητος λέγει· ἔχει καλῶς, εἶναι καθὼς τῆς μέλλει ἔτερος παράκλητος, ἀλλὰ τίς ἡ ἀνάγκη νὰ τὸν ποιήσωσι εἰς τὸ σταυρῶσον νὰ τὸν κρεμάσουσι, νὰ τὸν φονεύσουσι, τί κακὸς ἀκριβοδίκαιον μάλιστα αὐτοῦ παρακλήσεις τῆς κρίσεως ἀφοῦ ἔχουν τοὺς ὁρφανοί του νὰ τὸν μνημονεύσι τῆς πάντα ἀπὸ κάθε φάσκελα νὰ ἐφωλιάσουν αὐτὸν πλειστὲ κρεμάσουν ἡμῖν τίς ἐστὶ ὁ ποιῶν σε;

Ἀλλ' ἂς ἐρωτήσωμεν τῆς ἡμῶν ἀδελφοί μου κατὰ τῶν σόλων του, τὸν Ι. Χ.

Μακαρία Ἰησοῦ μου! οὐ δύνῃς διὰ τὴν σωτηρίαν μας τῆς τῶν ὑπερεστῶν ἀνάμεσα κάθισον παρήγησας, σήμερον εἰς ἡμᾶς, τί σοῦ σπεῖ κρεμνόδεσον τὰ φαντάσματα τῶν Ἰουδαίων, ἢ αἱ ἁμαρτίαι τῶν πλειστῶν; Ἢ σοῦ φόνευ κρεμνοῦ ἢ ἐξαγγέλλουσι τῶν Ἰουδαίων, ἢ ἡ ἀδικία, ἢ ψευδόλογος, τῆς ἡ κακία τῶν πλειστῶν;

Ἀλλ' ὁ Ι. Χ. δὲν ὁμολογεῖ διὰ σήμερον εἶναι ὁ ἄφρων ἀμνός τοῦ Ἡσαΐου. Δύο λογίζεις εἶναι σήμερον οἱ λύκοι τοῦ Ι. Χ. ὅτι νας τῆς ὁ Καϊάφας ὁμολογεῖ εἰς τὸν Πίλατον; φαίνεται ὑπὸ τοῦ ἀναιδοῦς ὑπηρέτου, δὲν ὁμολογεῖ εἰς τὸν Καϊάφαν ὅτι τὸν ἐξορκίζει νὰ ὁμολογήσῃ ἵνα εἴπῃ, τίς εἶναι ἐξορκίζω σε λέγει κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ ὁ τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος.

Ἀλλ' ὦ ἄνθρωπε λογίζεσθε διὰ ἐξορκίζεις τὸν Ι. Χ; θέλεις νὰ μάθῃς τίς εἶναι αὐτός; ἐδῶ κάτω εἰς τὴν αὐλὴν τὸ εἶναι ἕνας μαθητής του ἐκεῖνον φωνάζει, ἐκεῖνον ἐρώτησε, νὰ μάθῃς τίς εἶναι· ὁ ἄνθρωπος οὗτος.

Ποῦ εἶναι Πέτρε; ἐδῶ νὰ μαρτυρήσῃ τί εἶδος ἄνθρωπος εἶναι ὁ

διδάσκαλος σου, ὅν θελοῦσι νὰ σταυρώσωσι; Ναὶ Ὄχι οἶδα τὸν ἄνθρωπον.
Πῶς Πέτρε δὲν τὸν γνωρίζεις καθὼς τὸν ἔκαμον ἀπὸ τὰς ὄψεις καὶ τὰ ἐνδύματα, ἢ ποτὲ σου δὲν εἶδες τοῦτον τὸν ἄνθρωπον;
Ναὶ ποτέ μου ἐγὼ δὲν τὸν εἶδα αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον.
Τί λέγεις Πέτρε; δὲν γνωρίζεις ἐκεῖνον τὸν Θ. διδάσκαλον τοῦ ὁποίου τώρα 3 χρόνους εἶναι μαθητής; δὲν γνωρίζεις ἐκεῖνον ὅλας ἀπὸ ἄγια ἔργα τὸν εἶπαν ἄγια ἀνθρώπων; δὲν γνωρίζεις ἐκεῖνον ὅτις σοι ἔδωκε τὰς κλεῖς τῆς βασ. τῶν Οὐρανῶν; ἐκεῖνον ὅλας μὲς ἀνάμεσα σου ἔπλυνε τοὺς πόδας, ἐκεῖνον περὶ ὅν ἔλεγες ὅτι εἰς τὴν γυναῖκά μου νὰ σου δείξω. Ὦ καρδία ἄθλιος! Ὦ ψυχὴ ἄλογος! Ὦ πόθεν ἄπιστος!
Ἀλλ' ἀπόψε μανιάζει ὁποῖος δόλος γίνεται εἰς τὸ Πραιτώριον τοῦ Πιλάτου; Ὦ τῶν ἀνόμων! Ὦ τῶν ἀπίστων ἔρχονται τὸν Ἰησοῦν γυμνὸν μὲ ἀνάνδυτον σλέξαντον καὶ μὲ κάλαμον εἰς τὴν χεῖρα καὶ ἐπιμόνως παρὰ τοῦ Πιλάτου θελοῦσι τὸν θάνατον αὐτοῦ. Πιλάτε λέγοντες, οὗτος ὁ πλανοῦχος οὗτος ὁ ἄθεος οὗτος ὁ σλασφεμῶν ἄξιος θανάτου ἐστὶ σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν.
Ὁ Πιλάτος ἐξίσταται εἰς τοσαύτην γενικὴν μανίαν, τοῦ, ἀφοῦ καὶ θέλων νὰ μάθῃ ποῖον εἶναι τὸ ἔγκλημα τοῦ Ἰ. Χ. ἐρωτᾷ αὐτὸν τί ἐποίησας;
Ἔχεις δίκαιον ὦ Πιλάτε νὰ ἐρωτᾷς τὸν Ἰ. Χ. τί ἐποίησας διότι οὐ εἶναι ξένος ἐδῶ εἰς τὴν Ἱερουσ. καὶ δὲν γνωρίζεις τί ἔκαμεν ὁ Ἰ. Χ. θέλεις νὰ μάθῃς τί ἐποίησεν, Ἰδοὺ! τυφλοὺς ἐθέλασε, μεισροὺς ἐκαθάρισε παραλυτικοὺς ἐγώρθωσε, νεκροὺς ἀνέστησε.

Τί ἐποίησε;

Ἐποίησε ὁ Πετ. συμφωνίαν μὲ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τὸν Θεὸν ἀπιστήσαντα, καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ τοὺς μαρμαίροντας ἀστεροειδεῖς τοῦ Οὐρανίου δίσκου ἔφαγαν, καὶ τέλος καὶ σὲ τὸν ἴδιον ἔφαγαν καὶ ἐπόθησε. Ἐν δὲ μόνον πρᾶγμα δὲν ἐπόθησε ἁμαρτίαν.

Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ἡσ.

Ναί! ἀλλὰ καὶ ἐγὼ δὲν εὑρίσκω καμμίαν αἰτίαν εἰς αὐτόν.

Ὄχι, ὄχι, Πετράκε, πῶς δὲν εὑρίσκεις καμμίαν αἰτίαν εἰς αὐτόν; ἐπειδὴ θανάτου ἐστί· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει νὰ ἀποθάνῃ, διότι δὲ ἀποφασίσῃς αὐτὸν νὰ εἶναι υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἄφες ἄφες σταύρωσον αὐτόν.

Ἔτσι καλὰ λέγει ὁ Πετ. ἄφες σεις μὲ ὑποψηφιότητα καὶ νομίζεται ὅτι ἐγὼ ἔχω παραίτησα αὐτὸν ἀπὸ τὸν Θάνατόν μου, καὶ ἀπὸ τὰ συμφέροντά μου, ἰδοὺ ἐγὼ σᾶς τὸν παραδίδω, λάβετε σεῖς αὐτὸν καὶ σταυρώσατε· ἀφήσατέ μοι δὲ μόνον τὰ ἐνδύματα τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ τὰ σύμβολα τῶν μαρτύρων ὅπως κατὰ τοὺς Ρωμαίους πάπας ἐπιδώσω συμφώνως μὲ τὴν θέλησιν σας τὴν παραδίδωσιν αὐτοῦ.

Πρὸς στιγμὴν ἴδετε ἀδελφοί μου, τί συνέβαινε ὁ θεὸς διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τί συνέβαινε ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸν θεόν. Ὁ Ι.Χ. ἠθέλησε ν' ἀνοίξῃ τὰς πύλας τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὸν ἄνθρ. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἠθέλησε ν' ἀνοίξῃ εἰς τὸν Ι.Χ. τὰς πύλας τοῦ Ἅδου.

Ο Σ. Ν. ζητεῖ νὰ στεφανώσει τὸν ἄνθρωπον μὲ δόξαν καὶ τιμὴν, καὶ διὰ τῶν ὤμων ἔξω ν' ἀναβιβάσῃ αὐτὸν εἰς τὸν Οὐρανὸν ἐφ' ὅσον ἠθέλησε, καὶ ὁ ἄνθρ. ζητεῖ νὰ τὸν στεφανώσῃ μὲ ἀμάραντον στέφανον, καὶ ὀφεῖν αὐτὸν εἰς τὰς ὁδοὺς, ν' ἀναβιβάσῃ αὐτὸν διὰ τὸν θρόνον τοῦ Σταυρ.

Τέλος φθάνουν διὰ τὸν Γολγοθᾶ ὅπου οὗτος τὸν ἐπιάνει, ἐπειδὴ κρεμάμενος τὸν ἐκαρφίσει, ἐπειδὴ τὸν κρεμᾷ, ἄλλος τὸν Σταυρὸν ἑτοιμάζει καὶ ἄλλος τὰ ἐργαλεῖα ἀπονίζει, ἐνῶ ἐπειδὴ μεγάλα καὶ σιγγρά παρρεία ἔχει.

Ἤλιε σταθεῖτε ὀφαγεῖς ἄθλιοι! σταθεῖτε ὄχι τόσον φονεῖς αἱμοβόροι!

Ἐκεῖς φωνάζετε ὅτι ἔχετε νόμον κατὰ τὸν ἄθλιον αὐτὸν κρίνει ν' ἀποθάνῃ δείξατε μας ὅμως κρίν ν' ἀποθάνῃ, τίνα, ἄρθρα τοῦ νόμου παρέβη; διὰ τὰ ὅποια ἄγριοι οὗτος, θρεπτῆ ν' ἀποθάνῃ; Τίς εἶναι ἡ κατηγορία αὐτοῦ; καὶ τίνες οἱ μάρτυρες αὐτοῦ; καὶ τέλος φάσκων κακὸν εἰς φάσκας τοὺς εἰς θάνατον, παραδιαβομένους κοινεῖται ἀναγνώσατε εἰς ἡμᾶς τὴν ἀπόφασιν τῆς καταδίκης αὐτοῦ;

Σιγή. ἀπόκρισιν.....

Ἐρίζον ἤλιε! σπέναζον γῆ ὁ κατάδικος ἄνθρωπος ἰδοὺ ἔξεδωκε σήμερον καταδίκην κατὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ.

Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀγγέλου τῆς Μεγάλης βουλῆς ἀπογράφεται εἰς θάνατον.
Τί γράφεις ἄνομε Πιλάτε!
Ἂς ἴδωμεν τὰς κατηγορίας αὐτοῦ.
Α΄ Τὸν παραδιδάξεις ὡς λέγεις διότι ἔκαμε ἑαυτὸν Υἱὸν Θεοῦ καὶ εἰς τοῦτο δὲν ἀπόκριθαι.
Περίμενε γυναῖκες ἀφοῦ αἱ φωναὶ τῶν ἀποστόλων δὲν ἐπίστευσαν, ἀφοῦ ἀφοῦ οἱ Ἄγγελοι τῆς Βηθλεὲμ δὲν ~~ἐφανέρωσαν~~ σεμνοφώνισαν, ἀφοῦ ἡ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ φωνή, ἡ μαρτυρήσασα αὐτὸν Θεὸν καὶ υἱὸν κοθυτοῦς ὑπαὶ τοῦς δὲν σὲ ἐπιστεύσαν, οὐδὲ τὰ θαύματα, ὁ βίος καὶ ἡ διδασκαλία τοῦ Ι. Χ. δὲν σὲ ἐδίδαξεν ἀρέμενε, καὶ θὰ ἴδῃς μετ' ὀλίγον τὸν μετ' ἤλιον ὡς μέγα Πνεῦμα τοῦ Οὐρανοῦ φανταγοῦ νὰ κυρώξῃ τὴν θέλημα αὐτοῦ, καὶ φάναι τὴν κλίσιν ὁραιὴν καὶ ἀόραστον ὑπαρχαμένην ἀπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
Β΄ Τὸν κατηγορεῖς ὅτι ἀθετεῖ τὸν νόμον τοῦ Μωσῆ καὶ ἀπαγεῖ ἐθορᾶν τῆς Ἀγ. Πόλεως.
Ἀλλ' ἔβλεπε τὴν συμφωνίαν ταύτην εἰς οἱ Ἰ. γραφοὶ κατηγόρησε τὰς ἔδρας ταύτας. Σὰς ἐπαρακαλοῦμεν μάρτυρας + σίωσαι εἰς ἡμᾶς. Ὅταν ἤλθατε εἰς τὸν Ι. Χ. διὰ νὰ σὰς θεραπεύσῃ τί σὰς εἶπεν; δὲν σας εἶπεν ποφεκάνες, ἐπιστεύσατε ἑαυτοὺς εἰς τοὺς Ἱερεῖς; καὶ τί ἄλλο ἤθελε νὰ ἐκβάλῃ διὰ τοῦτο ὁ Ι. Χ. εἰμὴ τὸ σέβας εἰς τὸν Μωσῆ νόμον. Ὅσους ἔφερε ταῦτα ~~τὰ~~ ἔργα τῶν Ἱερέων.

+ σὰν ὁ Ι. Χ. παρεβέτη τὸν νόμον ἀμέσως ἐκρίθη τὸν Μωσ.

Ἔβλεπε τώρα οὐ νομικὲ καὶ οὐ κριτοῦς, καὶ εἶτε ἕνεκα καὶ μὴ μάρτυρες. Ὅταν σὲ ἠρωτήσατε τὸν Ι. Χ. τί ἐφέσεις νὰ ἐκβάλῃ ἵνα σωθῆτε τί σὰς εἶπε; ποῖον νόμον ἀντεγράφεις ὡς ὀρθὸς ἐπεὶ τοῦτο ὑπόκλοπα; ~~τὸν Μωσαϊκὸν~~ ——— Τὸν Μωσαϊκὸν

Διατί;

Διότι (πιστεύω) ἡ ἐν τῷ νόμῳ τὰ γεγραμμένα, οὐδὲν ἀναιρεῖται, καὶ τὰ ἄλλα (μωσαϊκά) πρέπει νὰ ἐφαρμόζῃ Πιλάτε διὰ τούτων τῶν λόγων ὁ Ι. Χ. εἰς μὴ ἐλπίζων νὰ σώσῃ τὸν Μωσ. Ν. Ἐσὺ δὲ ὦ Ἡρῳδιανὲ καὶ Ἡρωδιανοί εἰπάτε εἰς ἡμᾶς τίς εἶναι ὁ λόγος δι' ὃν καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀρνεῖται ἀπὸ τούτους παραδιάφορα αὐτὰ ὡς λέγετε διότι ἀρνεῖται τὴν παραλλοιοῦσαν τὸν Ἱεροσολ. καὶ τοῦ Ναοῦ, ἀπέμεινον μόνον Πιλάτε, καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ Ι. Χ. συμφωνοῦμεν ὅτι ὁ δυνάστης (κατὰ τὸ πλῆθος) διὰ ἐκεῖνο τὰ ὄφελα τῆς ἐξηγήσεως καὶ ἤδη ἀπὸ τοῦτο γυμνάζουν καὶ σωστὸν νὰ ἔχῃ αὐτοὺς.

Ρ. Εἶναι μέγας ἄξιος θανάτου διότι θέλει νὰ γίνῃ βασ. καὶ ἀποδεικνύει τοῦτο εἶναι ὅτι ἀρνεῖται τοὺς φόρους τοῦ Καίσαρος.

Χοῦδος Πιλ. συνοφαντεῖ. Ὁ Ι. Χ. ἤθελε νὰ γίνῃ βασιλεύς, ὅπως οὐδὲν ἄλλο ἐπιμένει, ἐπειδὴ ὅσον δυνάμεθα ν' ἀποφεύγωμεν τὰς δόξας καὶ τὰς τιμὰς καὶ σᾶς εὐχαριστοῦν τὴν ἀπόφασιν, ὁ Ι. Χ. ἐπιθυμῶν νὰ γίνῃ βασιλεὺς ὅπως ἐπιμένει ὅτι ὁ θέλων ἀρχῶν εἶναι, ἔσται, πάντων ἐλάχιστος πάντων ἔσχατος καὶ πάντων δοῦλος, διατί δὲ ὅταν ὁ λαὸς ἐζήτησε νὰ τὸν ἀνηγορεύσῃ βασιλέα ὁ Ι. Χ. παρέφυγε εἰς τὰ ὄρη, καὶ πάλιν ὁ Ι. Χ. ἀρνεῖται τοὺς φόρους εἰς τὸν Καίσαρα ἀφοῦ οὐδὲ μόνον μὲ λόγους ἔλεγε ἢ ἀποδόστε τὰ τῷ Καίσαρι Καίσαρα καὶ δι' ἔργων ἔδειξε τὸν Πέτρον ἵνα ἀγορά τῇ τὰ δεκάλεπτα;

Ὦ Πιλάτε ἄτομε! ὦ πηγὴ τῆς ἀδικίας! διὰ τί δὲν μένεις τὴν ἀλήθειαν, δι' ἣν τὸν παραδιάφορα ἵνα μὴν χάνῃς τὰ συμφέροντα σου

Καὶ τέρας πάντων ἡ μία τῶν Ἰουδαίων αὐξάνει, ἀναβιβάζουσι σταυρὸν καὶ τοῦ Σταυροῦ. ὅπως φανῇ εἰς ὅλον τὸν κόσμον δεῦρο ἡγεμονικόν! δεῦρο ἐρημαγόν!
Ὦ! ἴδε ὁ ἄνθρωπος!
Πάλιν Οὐράνιε! οὗτος εἶναι ὁ μονογενὴς υἱὸς ὃν ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐγέννησας; καὶ σήμερον, δὲν ἔχει κάλλος οὐδὲ εἶδος καὶ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀγωνίζεται;
Ἡναΐα ἀρρωστία! εἰπὲ εἰς ἡμᾶς οὗτος εἶναι ὁ θεός, ὃν εἶδες καὶ θρόνου ὑψηλοῦ· νὰ ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον; οὗτος εἶναι ὁ μέγας θεὸς ἀφείς τοῦ θρόνου τοῦ οὐρανίου χρουβὶμ δόξης ἐπόθησαν; ἡμεῖς σήμερον ἀντὶ τῶν χερουβὶμ φωνῶν Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος ——————
βλέπομεν μαρὰ ὄλεθρον Ἰουδαίων ἀπειλοῦντα αὐτὸν καὶ φωνάζοντα ἄρον ἄρον σταύρωσον αὐτόν.
Μέγα Πνεῦμα τοῦ Οὐρανοῦ ἔλθε! κράτησον τὰς χεῖρας σου ἀπλώνας, καὶ εἰς τὸν τετραπόδαρον κόσμον κήρυξον τὴν ὀδύνην τοῦ πάθους.
Ὦ οὐρανοί! ὦ ἥλιος! καὶ μόνοι γνωμοί τινες ἄθλιοι εἰς τὸ θέαμα ὑποκρίνονται. Ἡ γῆ σείεται, αἱ πέτραι σχίζονται, οἱ νεκροὶ ἀνίστανται καὶ τὰ πάντα διὰ τὸν ἐν Σταυρῷ ἐπιπτόντα πάσχουσι καὶ ἐμπίπτουσι, ὅλοι κράζει φωνὴν μεγάλην καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παραδίδει τὸ πνεῦμα.

Ὦ Πγάτε! ἔχω μικράν τινα ὑποθέσιν ἐξηγοῦμαι νὰ σὲ παρακαλέσω, εἶναι ἀπὸ τὴν Ἀθηναϊκὴν φύσιν, ἔχομαι Ἰωάνης μὲ πάντοτος περιουσίας, τινὸς μὲ ἀξιώματος ἐδῶ εἰς τὰ Ἱεροδόκημα.

Ἤθελον νὰ σὲ παρακαλέσω ὦ ἠγεμόν νὰ μοὶ δώσῃς νὰ ἐνταφιάσω τὸ σῶμα ἐκείνου, τοῦ πατρός, ἐκείνου τοῦ ξένου, τοῦ παρὰ σου κατακειμένου Ναζωραίου Ἰησοῦ. Ἰδοὺ νομίζω ὅτι πάντες οἱ νόμοι ἐπαγωνιῶσαν ἀφοῦ ἔφεν μὲ αὐτὴν τοῦ ἡ ζωὴ ἀφῃρέθη, αὐτὸς φαίνεται ὅτι ἀπὸ μακρινὴν τινα χώραν περιεφανήθη ἐδῶ ~~ὅπου~~ ἐξ τοῦ ξένα διὰ νὰ τιμήσῃ τὸν ξένον, αὐτὸς μὲ μόνος ἐδῶ ὑπάρχει ξένος, δόξαι τοῦτον τὸν ξένον, οὕτινος τὴν χώραν ἀγνοοῦμεν οἱ ξένοι, δόξαι τοῦτον τὸν ξένον οὕτινος τὸν τόπον μὲ τόπον ἀγνοοῦμεν οἱ ξένοι. Μὲ ἔχει πάντων δὲν σὲ παρακαλῶ ὦ ἠγεμόν διὰ πάντα ἄλλον λόγον ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὅτε περιεφέρετο εἰς τοὺς δρόμους τῶν Ἱεροσολύμων· ἤκουσα αὐτὸν νὰ λέγῃ ὅτι εἶναι τόπον πνευματικὸς ὅπου δὲν ἔχει σοῦ τὴν μεγάλην ἀγάπῃ, μὲ τοῦτο βεβαίωσιν ὅτι ἀφοῦ ἐγένετο ὑγεία μὲ ἐβασίλευσεν ὁ ἥλιος πατέρας δὲν φαίνεται νὰ τὸν βλέπῃ πρὸς ἐνταφιασμόν, παρακαλοῦμαι περισσότερον περὶ τῆς ξενιτείας μὲ ἀπωλείας αὐτοῦ, διὰ τοῦτο σὲ παρακαλῶ ἀφοῦ οὕτος οὕτως τυφέσθη ἐδῶ ἔρημος, ~~μὲ τινὰς~~ ἀπὸ Πατρός, ~~φίλους~~ εὐνοῦν συγγενεῖς μὲ ~~φίλους~~ εἴχων νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃς ἐγὼ νὰ ἐνταφιάσω αὐτόν.

Μὲ ἐδωρήθη τὸ σῶμα εἰς τὸν Ἰωάνης.

— Ὦ Υἱέ μου ποθεινότατε! μὲ σοῦ ἐμπιστεύθης ἐμὲ τὴν

μητέρα σου; ἡ μόνον ἀπό τώρα μέ ἀφίνεις τέκνον μου! ἀπό τήν σήμερον χωρισμένα εἶμεν μου! ταῦτα ἤκουσον ὅτι ὁ ἐγέννησα ὦ υἱέ μου! ὅτ' ἔδεσα μέ τό Παιδεμένον μου χά-χα ἵνα μονιασμένος ὡς σαββάτιον σήμερον τῶν Ἰου-δαίων! Ὦ ἡ σοῦ εἶναι ὁ Σαβρίκη ὅτις ἔχει τίς Ναζαρέτ μοι ἔδωκε τόν χαιρετισμόν χαῖρε κεχαρ.....

Τήν χαρά ταύτην σάττοτε τήν πόθεν ἔμην ἴδον ἡ ἐαύτην εἶχον σαρηγορίαν τίς τάς θλίψεις μου, ἀλλ' ἡ σήμερινή μέ ἀφῆ χωρίς νικᾶ ἐκείνην τήν χαράν, ἐγώ σήμερον δέν ἀκούω τί μου λέγει ὁ Σαβρίκη. Ἡ Ὦ χαῖρε ..... ἀλλά ἀκούω τούς λόγους τῆς Ἄννης διότι ἰδού μέ διαρρυσᾶ μέ παρασσαράτλει ὁ δύλος ξομεαία (καί ὀρθά ἔφθν μέ ἄφῆκες. Περιστρέφομαι ὦ τόν Σταυρόν σου ὦ υἱέ μου θρηνῶν ἡ ἀγκιόνα) ἄκουε ἡ θρηνεῖσε ἡ Μαγνος σου μέ-νης ὦ υἱέ μου ~~ὦ υἱέ μου μέ ἀφῆκες~~ ~~τίς τόν~~ ~~ὦ υἱέ μου.~~ Κλαῖε ἡ θρηνεῖ σε ἡ τεκοῦσα σε υἱέ μου; κλαῖε ἡ θρηνεῖ σε ἡ θηλάσασα σε ἡ ἀναθρέψασα σε ὦ υἱέ μου. Κλαῖε ἡ θρηνεῖ ἡ σέ σαρκαγεῖ μέ ὅλην τήν ἀκμηνιάν τό αἷμα σου ἀπό τό ἕνα μέρος, ἡ τά δάκρυα μου ἀπό τό ἄλλο ἵς ξεπλύνουσι τάς ἁμαρτίας τῶν συναθρεισθέντων ἡ ἀθ θερα-πεύσωσι τάς ἀσθενείας αὐτῶν· ὡς σφόβαρα υἱέ μου Σέ τόν Ποιμένα τόν καλόν ἀπολουσθοῦσι σήμερον, τό υἱέ μου ἔξω τῆς πόλεως ἔσαδες, ἀλλά ἡ οὗτοι σήμερον ἔξω τῆς πόλεως ἔων ἔξηλθον ἡ σφοί τόν πλανόν σου ἴδλαννται διότι τά σφόβαρα τό τόν Ποιμένα ἀπολουσθοῦσι ἡ σφός σέ ἀνεύρεσεις τήν ἴασιν αὐτῶν σφουμένουσι· θεράσωσον αὐτούς, ὦ υἱέ σωσθεῖ, υἱέ ἡ θεέ, τό ὅλας ἡ τήν χαίν σου δι' αὐτούς θυσιάζης σήμερον τά ἀρνηθῆς

εἰς αὐτούς, ὦ γλυκύτατε μοι υἱέ νὰ δώσῃς εἰς αὐτοὺς ἐπιμελεστέραν χάριν τὴν ὑγείαν αὐτῶν. Οἱ πατροί πρὸς τὸν ὁλαυτόν σου τὰς περιστάσεις τῶν μόνον ἀνυψοῦσι μυστικῶν παθημάτων βλέποντες οἱ παραμυθοῦσι πάντοτε μόνον τὸ παράπονόν σου σύμα προσβιέσουσι τῆς οὐδὲ τοὺς τοὺς ἀγεράντους πόδας τὰ ἐιχήσωσι δύνανται δεράσωσιν μισσόν αὐτοὺς πρὸς ἀνωτάτω δόξαν καὶ μεγαλοπρεπεστέρν τῆς ἀστείου δόξης Ἡμῶν.

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΤΕΛΕΙΑΣ ΜΑΜΜΑΚΗ

Λόγος
εἰς τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην
Παρασκευήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαρτίου
77.

Γεώργ. Παπαδόπουλος
φοιτ. τοῦ Ἔτους

Ἡ θρῆνοι! ὦ δάκρυα! ἡ μήτηρ τοῦ Ἰ. τὸ θρῆνο: σημερινή ἡμέρα σε
Ὦ ἐποπτεύουσα σιωπή! ὅτι μετέφερε τὸν Ἰ. ὁ ἡμέρα ἡ ἡμέρα
παθητάτη ἀναμάρτητος βοσκός τὸ ἀρνίον ἐναρμόνι μητέ.
ἴσης τῶν σημερινῶν ἀρνῶν πολυόστη τὸ ἀποσκήριον.
Ὦ! ἡ μήτηρ τοῦ Χ. ~~ἡμέρα ἐκφ. πάν. ἁρμονίας καὶ ἁρμονικῶν~~
~~τὸ σκοτεινὸν καὶ πένθιμον μετάβασε τὸ πένθος~~
~~ἡ ἀρέσκοντος ὀλόκληρος σημερινὴ ἡμέρα~~ φέρεται ἡ
ἡ Γεροσσάρκη, ἡ ἡσυχία τοῦ μονογ. αὐτῆς υἱοῦ,
~~θεοφόρητη μακάριοι τὸ ἀγρυπνοῦν μὴ φαίνεται ἡ ἡρό-~~
~~σκοπος~~ ἀλλὰ ταπεινοῦ ~~ἡρῶν βασιλεύουσαν~~ ἀπόκτα
~~ἡ~~ σκοτεινὴ ἡμέρα αὐξανεῖ τρόπον. τοῦ πάθους
τῆς παρουσίας της.
Τὸν μετὰ λέγει - ἀπὸ γῆς τὸ ἐνωτέρας καὶ ἀπ'
~~ἀπόκρυφα~~ τὸν κόρακα, φωνάζω πρὸς αὐτὸν ἀπ' τὸν
μου ἀποῦν.
Ὦ γλυκεῖα ἡμέρα ἡλιοφωτεινή! ἀφοῦ σὲ φαίνεται ἡ
χαρά τῶν ἀγγέλων. ὦ! ἡμέρα σκοτεινή, ἀφοῦ σὲ
φαίνεται τὸ θεῖ τοῦ κόσμου!
Συνεφιάστε χαμοί σημερινοὶ λαοί, φύλαι καὶ
γλῶσσαι, νὰ μείνατε φρικιάστε θεωρεῖστε συνεφιάστε
σήμερον πάντα τὰ ἤδη ὅσα ὑπὸ τὸν οὐρανὸν
κόρακοι, ὅτι ἴδετε θέαμα φρικτόν, σῶμα

ἀρμαμένον τοῦ λόγου δοῦναι ἡμῖν τὴν χάριν καὶ
δόξαν, ἐγὼ θυσίαν αἰνέσεως ~~τὴν θυσίαν~~
~~τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ καὶ ἐκχυθέν~~ τὸ αἷμα: ~~σήμερον~~
~~ἀρτέστος~~ γενόμενον τοῦ Γολγοθᾶ. ~~Ἐκκλησιάσατε~~
ἤδητε ~~μετὰ~~ πάλιν, ἐκεῖνος ἔδωκεν σόσον
σύμμετρον κόρτσιστον σήμερον τὸν ἄθρον τὴν
Γοσδαίαν ~~σε~~ νὰ ἀμοσάψῃ τὸν δόξαστήν σου
νὰ ἀμολόσῃ τὸν ~~δοξαστήν~~ σου, ἵνα ἐσταυρώθῃ
τὸν σταυρόν σου. ἐσὸν σύμμετρον κορτσίστικα
σήμερον λοῦλο δὲ ἵνα δεκατωθῇ τὸν Χ.
ἐσὸν σύμμετρον αἱ ἀφελόμεν ἵ πρῶτ
ὅτως ἴδομεν ~~σήμερον~~ ~~τὸν Χ.~~ ~~Ἔρχεται~~
~~αἱ δὲ ἴδῃ~~ ἵ οἱ ἰδοί ἀπὸ οὐ παρεμβάλλω
πάλι ὁ Μαγδαλινή ὁπὸ ἵ ἀγκαλιάσῃς ἔρχεται
αἱ τὸν ἴδον ἄρχον καὶ οἱ ἄγρεποι δόξοι
+ ἐκ τῶν ἀγκάλων. ἀναβάλλουν ἀπὸ τὸν ἀμπέλιανοι ἵ
μεδοβόλουν αὐτόν.

Νῦν κατὰ πόδον αἱ παραδιδόμεν
ἡμῖν τὸν κόμβουλον τὸν Γραμ. Ἐξ.
ἵ δὲ ἐμοιόσωμεν πάλι σκιάτοντα ἵ ἀπὸ
διάβοντα ἵνα ἐξαλείψουν αὐτοί ἀπὸ
τὸ ἀεδόωτον ἐπὶ γῆς.

[illegible]

[illegible] ὁ Λεβρωμαῖος [illegible] ἐρωτᾷ [illegible]. [illegible] δὲ [illegible]
[illegible] ἡμῶν [illegible] [illegible]

Πόλι ἐπροδάντιας, ἐπροδόθιας τὸ ἔθνος αὐτοῦ; ἐφ. Ἔχει πόλι δὲ ἦν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Λεβρωμαῖος; ἔχει πόλι [illegible] ὑποσυστέλλουσιν τὴν κοδομονίαν ἡμῶν; ἔχει πόλι ἡμεῖς οἱ Γραμμ. ἐ Ἕλλ. δὲ τοὺ ὑπορέρομεν τοῦτον ἀναιδοῦ νὰ ὑβρίζῃ ἡμᾶς

Ἰδού γὰρ εἰ ἡ ἐκκλησία τοῦ δόξαν ἔλεγε ἀναγκαῖον ἡμῶν.

Βὴ τοὺ [illegible] παιδόρας . . . ἡμεῖς οἱ . . πάντες ὅσα ἀν ἔχω . . . δόξι λέγαμεν καὶ δὲ κάμνομεν.

— δομεύομεν φορτίαν βαρκέα . . . . .

— Πάλι δὲ τὰ ἔργα ἡμῶν ποιοῦμεν πρὸ τὸ . .

— ὅτι ἡαλώνομεν τὰ ῥοφαχήρια ἡμῶν ἐ μεγαλύνομεν τὰ ἱρεικοῦ. τὸν ἡμελεῖ ἡμῶν. ὅτι ἐρρεῦμεν τὴν πρωτοκαθεδρίαν . . . .

Κὶ ἀναιδοῦ ἔχοντα φανάρι μὲ ἡμᾶς.

Ἀλλὰ δὲ ὑμῶν Γρ. ἐ Ἕλ. ὅτι. ὅτι ἐκλέγομεν τὸν βοῦ. τοῦ θεοῦ ἀπὸ τοὺ ἀνθρώπους ἐ οὐδὲ ἡμῶν ἀκουόμεθα, οὐδὲ τὸ ἀκόν. . . . .

Καὶ ὑμῶν . . ὅτι κατεσθίομεν τὰ σπίτια τῶν χριστ. ἐ μὴ ἀρκούμενοι μὲ τὸ ὀβολὸ

ἀνεμείξαν ἡμᾶς ἐπὶ νεοσυλλαμπρῆς τῶν
Γραικῶν, μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία, ὅτι ἀποδι-
καιοῦμεν τὸ ἡδύνασθαι . . .
Ἔχομεν ἡμᾶς ἐκλογὴ ἱστορία ὅτι διῴρι-
σεν τὸν κύκλον τῶν [illegible] . . .
ἡ τιμὴ παρέτα ἡμᾶς εἰς ἔθνος κυβε-
ρνεμένης αὐτῆς ἔκρυβεν . . ἐκεῖνο δὲ,
πρέπει ἀποτὸ νὰ ἀφήσομεν οὐτοῦ τὰ
μέρη ὅπου τὸν ἀφεντεύομεν, ἢ πόλε χρόνο
ἀποθανεῖται, ἢ ἐπιστρέψεται τὸ ἔνομα αὐτοῦ.
§3. α Ἐκεῖ ἠλθαν οἱ ἔθνοι συμβούλιον ἔχεβα
κατὰ τοῦ ἐλ. ὅπου αὐτοὶ ἐπολέμουν;
Λέγει ἀπὸ ποῖον ἔχεβον τὴν συμβουλή;
ἀπὸ τὸν Πατέρα αὐτῶν τὸν Διάβολον.
Τὶ λέγει χρόνον ὥρα ὁ διάβολος μὲ
ποῖον τρόπον ἐρμηνεύει εἰς τὰ ἔθνεα
ὁ ἐλ. τοῦ Θεοῦ καὶ δεν. τὸν Χ;
Ἐγώ λέγω ὁ διάβ. - πολὺ καλὰ ἐνθυμοῦ-
μαι ὅτι μὲ ἔβγαλον ἐξωρισμένον τὸν Παράδεισον τὸν
Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν μὲ ἕξον χρόνον ἡ
ὥρα συμβουλεύω ἐκεῖνα τὰ ἔθνεα μου νὰ

Ἀόρ. καὶ ἀορ. τοῦ ἐξ. μὲ ἔξον ἔβγαλε τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ τὸν Παράδεισο. μὲ ἔξον συμβουλεύω, ἐλᾶς ἐδῶ κοντὰ μου καὶ ἐγὼ νὰ ἐβγάλλω τοὺς ἐξ. ἀπὸ τὸν κόσμον.

Ἴδια ~~[illegible]~~ ἀδελφοί μου, εἶ συνδε-
ται ὁ θεὸς ~~[illegible]~~ ὁ ἄνθρωπος ~~[illegible]~~.
Ὁ ἐξ. ἔχει ν' ἀνοίξῃ καὶ πόρτες τοῦ θέματ
καὶ τοῦ ἀνθρ. ἐκεῖνος ἔχει ν' ἀνοίξῃ
καὶ τοὺς ἐξ. καὶ πόρτες ἐκεῖνοι.
Ὁ ἐξ. ἔχει νὰ ὁλιγαιώσῃ τὸν ἄνθρωπον
μὲ ἀβέρα καὶ ἐμπιστοσύνη καὶ τὸν κόσμον
φέρνει ~~αὐτοὺς~~ ν' ἀναβιβάσῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς
θυρεῖκον θρόνον ὁποῦ ἔχει ἐκεῖνος, ἐκεῖνος ἀνθρ.
ἔχει νὰ ὁλιγαιώσῃ μὲ ἐμπιστοσύνη ὁλίγον
κόσμον αὐτοὺς καὶ τοὺς θεοὺς ν' ἀναβιβάσῃ
αὐτοὺς στὸν τοῦ θρόνο τοῦ ἔταρε.

Τί λέγετε γιατί; ἀποφασισμένος ἐλᾶς
ὅτι οἱ γραμμ. κ' οἱ Φαρισσ. τοὺς δείχνουν ἐν
ἐξ. κατηγόρησε κ' τὴν συμβουλή τοῦ
Παρεσίου σας δεχόμαι;
Ναί ἐπιμένομεν αὐτοὺ κ' κατεγράψαμεν τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ.
Ἐξ μὲ τὸ θρόνον μὲ ἔξον κ' σὲ σας ~~[illegible]~~ συμβου-

= 14

§ 6

δωά ὁ κακὸ σας ὁ λάβος;
Ναί με χόρον, μὲ χόρη ὁλεφρειός.

Κ' εὐθὺς ἀρχίσανε τὸν Ἰ. Χ. ἐκτράγαν ἀρός
κάτω τὸν Ἀρχιερέα αὐτοῦ γραμμ. τοῦ βάρους σπή-
σοντες, γ' ὅτι ἐκαταρίσατε τὸν Ἰ. Χ. ὑπρόσωπον
αὐτοῦ ὁ ἔνας ἡ ἄλλος θανάτου, γ' ἐκεῖνο
ζηταλόνας, ὁ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ ζηταίβρος
τὸν ῥάπτεν, γ' χρυσάβρας πρῶτον αὐτὸν ἡ προ-
φήτευσον ἡμῖν Ἰ. Χ. τὶς τοῦτο ὁ σείσας σε;

§ 7

Ὦ Παρέκαμοι ἀφ' ἔχω καρό, ἔκαν κακὸς
ὁ ἄγγελος ἄλλος θανάτου, ἄλλα τὸν γ' ἀπόφαμε
νὰ τὸν πλώσω, τὸ πρόσωπον, νὰ τὸν κοχαρίσω
νὰ τὸν ῥαπίσω, γ' προ' περισσόλεφαν μαγγε-
αὐτοῦ καλυμμένος γ' περεφ. ὀρφάνας τὸν
ἀρδαχμεύ ἐν νὰ τὸν κλόσω γ' ἔφτασε νὰ
εὐὸ κάθε δέκτορας νὰ ζητοῦσιν αὐτὸν ἡ Χριστὲ
προφήτευσον ἡμῖν τὶς τοῦ γ' ὁ σείσας σε.

§ 7

Ἀλλ' εὐὸ ζρυσήσαμεν γ' ἡμεῖς ἀδελφοί μου
στρί τὰ πόνεις ἐν τὸν Ἰ. Χ.

Λοιπὸν τὸν μὲ, οὐ ἔδωκε δὲ ἐκεῖ σύμπτωσιν
μας καὶ τὰ δικρόσω ἐκείνη πεῖρνον κατηλή-
σεις, εὐὸ κι γ' ἡμεῖς γ' τὸ ποῦ ἀπερισσόλεφαν
τὸν γ' φεστόμαστε τὰ Χρ. γ' εὐὸ ἀμπρλίσε τὰ
Χριστοῦ. Τὶ ὁ ποῦ περισσ. γ' ἐφαγάφης

§ 8

την Τριάς, η ἀδιαφορία, η ψυχρότης, η αὐτάρεια
τῶν θρησκειῶν. Ἀλλ' ὁ Ν. δὲν θέλει σή-
μερον ἴσως ὁ Θεός ἀμφιβολοῦν τοῦ Θεοῦ.

Δύο θεμελιῶν καὶ σήμερον οἱ λόγιοι τοῦ Ν.
ὁ Ἄρειος καὶ ὁ Πελάγιος, θεμελιῶν τῶν ἴδιων, βάσει
φυσικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν, δὲν θεμελιῶν τὸ
τοῦ Πελαγίου, ὅλος ὁ λόγος νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ ἐφαρμόσῃ
η λόγος οὐ ἐστὶ ἡ θεοῦ τοῦ φυσικοῦ καὶ ἡμῶν
κόσμος καὶ τοῦ . . . . . η

Ἀλλ' ὁ αὐτὸς θεμελιῶν ὅλοι λόγος τοῦ Ν.
φυσικῶν νὰ μείνῃ ἡ ἴδια αὐτός. Ἐὰν κάθε
καὶ τοῦ ἀμφιβολοῦν ὅν ἴσως εἶναι μείνῃ τοῦ, ἐκείνου
φύσει ἐκείνου λογικοῦ νὰ μείνῃ ἡ ἴδια
ὁ ἄνθρωπος ὅλος.

Ποῦ ἴσως Πλάτων; ἐλπίζω νὰ μεταφρασθῇ
ἡ ἴδιος ἄνθρωπος εἶναι ὅλος οἱ φυσικοὶ
νὰ ἀλαφρύνωσι; Ἡ ὁ ὁδὸς τοῦ ἀνθρώπου
~~ἡ Πλάτων~~. ~~ἀλλ' ἐὰν μόνον~~ κάθε τοῦ ἐκείνου ἀλλ' ἐὰν μόνον
ἀπὸ τοῦ ὄθρου τοῦ φαινομένου, ἡ ὅλη ὅν εἶναι
~~ἐν ἀδίκῳ~~ λοῦλον τοῦ ἀνθρώπου.

Ναί, πολλοὶ μου ἐρῶ ἀλλ' τοῦ ἴδιος αὐτοῦ τοῦ
ἀνθρώπου.

Κοπιάζετε ἀδελφοί μου ἐπὶ τοῦ νοῦ τε σήμερον
συνεχῶς καὶ ~~φυσικῶν~~ ἐπὶ μαγνήτου κατεσκευῶν
τοῦ Ν.

Τι λέγει Πάλιν; Δι γνώμην κείνων τοῦ Θ.
Δεσπότου τοῦ αὐτοῦ λόγου 3 χρόνου ἐπαναστάσεως
δι γνώμην κείνων αὐτοῦ ἐστι ἀληθεία λόγου
οἱ ἔκαμε ἀρχὴ ἀνθρώπων. Δι γνώμην
κείνων ἐστι οἱ ἔκαμε τοῦ ἀρχὴ τῆς βασι-
λείας οὐρανοῦ. κείνων αὐτῶν χάρις ἀπόμη οὐ
ἔκυψι ἐν τόπῳ κείνα ποῦ οἱ ἔλεγες
ὅτι ἡ ἐπὶ φυγὴν μου ἐστὶν ἐν ἐμοῦ.
Ὦ καρδία ἄτακτος. Ὦ ρίζα ἄλογος.
Ὦ πίστις ἄπιστος.

Κ. ἀφορᾶ ἡμᾶς ὅμως ἐκεῖ.

Ἀλλ' ἡμεῖς δι προφθάσωμεν νὰ ἐπιστρέ-
ψωμεν τοῦ Πάλιν ἐπάνω ἀπὸ μερᾶ τοῦ
λόγου. Δεύρου. Τί λέγεις Πάλιν μὴ
ἠκούσας τὴν φωνὴν τοῦ ἀλέκτορος; ναὶ
ὦ μακαρία φωνὴ τοῦ ἀλέκτορος ~~ἀλλ~~ οἱ
ἤκουσας τοῦ Πάλιν ἀπὸ μικρὸν ἐπάνω
κοιμήσεως, μακάριοι, ὅπου εἰ μὲ ὅλην
κείνην αὐτὴν χρόνον ἐκείνης ἐπρόσμενας
τὴν φυγὴν πήγαμας τοῦ λόγου. ὅπου
ὅλας χρωστοῦν ἀφὶ σὰ τὴν φωνὴ αὐτῶν
τοῦ χωρισμοῦ τοῦ Κύριον ἡ ἐνδοξομέ-
νος εἰ τοῦ ὅπου ἐστὶ ἀμεριμνίας.

Αγγ' αυτούς μαυραί, ότοτοί δόροβα γίνεται κι
τό Παστήριον του Πλήθους· παρουσιά
ζουσα τόν Χριστόν, ή λογοί δεκατέσσ
τοι, σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν.
Ο Πιλάτος ρίχνεται κι τοσαύτην γνώμη
μαστιάν του λαοῦ ιδέλας κι μέσα σαν
ίσον τό ζήτημα του Χ. ~~ρώτα κι~~ ρώτα αὐτόν
Τί κάνοντας;

Ζήτησε δικαίον τό Πιλάτε κι ρώτας τόν
Χ. Τί κάνοντας ότι ούτε ένα ένοχο
κι τρία Χριστ. ιδεί γνωρίζω Τί ζήσαμε
ο Χ. δείχνει κι μάθης Τί κάνοντας
Γιόβ! τυφλί ζούσος, χωλοί ζωοφό-
ρους παραλυτικούς πνίγοντος, νεκρί αν-
τίστοι.

Τί κάνοντας;

Κάνοντας ένα Πιλ. σύμπονοιαν δεν αλόγο, αν
γνώρισε αὐτοῦ τον βόρακον πρεσβέλεψον
ιδοί δακτυλοι αὐτοῦ τοί, μαρμαίροντας
αὐτό αὐλεράς (κτήματα) ιδεί, ιδοί τόν
ίδιον ζήσαμε, ζωοποιός. Κι αν μέσα
πρέπει αν ζωόπος αμαρτία.

Ο ὁς ἁμαρτιά . . . . . η.

Ναί! γ' ἐγώ δι' εὐρέσεω καρμιάς αὐτίας εἰς αὐτόν.

§ 10 Βγ, βγ, Πιλάτε, τοῦ δι' εὑρέσεις καρμιάς αὐτίας εἰς αὐτόν. Ἔχομ νόμον ἔχομ, καὶ κατὰ τὸν νόμον, πρέπει θανατῆ τοῦτ. Ἐμεῖς νόμον ἔχομ, καὶ κατὰ τὸν νόμον, πρέπει θανατῆ αὐτόν διότι ἐποίησε τὸν ἑαυτόν αὐτόν υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Λέγει ἔρχεται ὁ λαός αὐτόν.

§ 11 Ἔγω καρτί ἐγώ ὁ Πιλ. ἀφοῦ ἀκούσ. μὲ ἀποπλεύσεις γ' νομίζετε ὅτι ἐγώ ἔχω καλλίτερα αὐτόν ἀπό τὸν Ἡρώδαρα μου, γ' ἀπό τὰ συμφέροντα μου, τώρ' ἐγώ σαι τὸν παραδίδω ἀφέτε τα ἀπό αὐτόν γ' ὁ λαός ἀπάντησε μου δι' μόνον τὰ ἐγκλήματα τοῦ αὐθρώπου αὐτοῦ γ' τὰ βρίσκετε τὰ μεταφέρω ὅλα κατ' ἐπί Ρωμ. βάσεις ἀκόμα συμφέρει μὲ ἐκεῖ θάνατον σαι πρέπει καταδικάσ αὐτόν. § 4.

§ 12 Ὦ χαρά! ὦ δόξαν τοῦ γένους τῶν Ἑβραίων. Μωσῆ, Δαβίδ, Ἠσαΐα Χτ. Ἐλισσαί, ἀνάστ. γιέ τῆς δι' γενεάς Δαβίδ μὲ ἐκεῖνες ἀγαλλιάσεις γ' ἐκπόρατος κὶ τὴν κατάρα θέλουσι κὶ τοῦ ὑμᾶς ὁ Ὑψ. μέγας ἔναρ τοῦ βάθρου τοῦ σταυροῦ τοῦ πρίγκιπος γ' σύρσεις αὐτόν τὸν ἀποφασισμόν κὶ

του δόπου θα κολεστίσα.

§13

Αγ' ω γρουμπή α Ίνοι μι. ούδι τοι
πιφορίσι μι' ορν τό βερό τοι Ξταυρ
τ' ό Χ. ζηνιμαρίσα αυτοί τόν κόρφι μι
ορν ιντίλαρόντα τ' μεσαρίσαν κά αυτό
εμόμι τό ανόθεν ζ' εί ηιόπι ό Ξταυ
τ' μέντα αυτό σπου γιά παίρνεις τω
Χριστιανί τ' εύβιγεν τω δαιμόνι

§13

Αγ' ω γρουμπή του Ίνοι μι. ω. Ορφάνι
μεσοδομία. Ζύ Κυρίε μι μετά χαράς
δόξασα τοί Ξταυρ τ' κόλφοι αυτοί τ' ημίν
~~ίνοι~~ τό' ζιν ζλαγίτιν τροσοβρή
τοι πλησιόν μας αυχόμενα.
Ζύ ζηνιμαρίσα τό Ξταυρ. ζλόν
νοί του σπόν ιντοί ολίγν μετά πόλλ
νοκί μιζίν ν' ζρίσιν ζιό μυί τ' ημίν
τ' ημίν σόν ίνται δυνατόν αποφύγεμι
τό βερό, τό σόσον μας τροδίνοι
ευ παρεμπόνι τω Χριστ τ' ορφανί
τ' ίνι Ίνοι μι, ού μεσαρίσι τ' τό δόξ
σον ζ' ό ηιόπι ό Ξταυ, ημίν ζιν
μονόν τοί ευλογιά μας διά τό Ίνοι
μιτάχεν νί κατσολόβομι, εμά τ' εύνοι
του νί συμφόνιτι.

+ τ' μεσαρίσι τ' αυτό ζιόμι τό δόξ τό τό Ξταυ.

§ 14 Τίχος φθανόσει σὶ τοῦ Γαγοδᾶ. — ὅπου ὅλος τὸν
ἠυθίε, ἠιτοι δυσοχοδόμιος τοῦ ἠρχίβη,
ἠιτοι τοῦ ἠραβεῖ, ἄγγος τοῦ ἔταρ ἐπομμένη
ἡ ἄγγος τὰ ἠργαχεῖα ἐπιστίη ἀπὸ ἄγγος,
ἠιτοι μεγαλὴ ἡ ἐλπὶς πεφρίκα ἐφέρει.

§ 15 Ἀγγά ταυτὶ ὀρεγῶν ἄθλιοι! ὁ τεύτα ἀχόνον
φονεῖ εἰμοβόρι!

Σὶ ἐκαλεῖτε ὅτι ἔχει νόμον κατὰ τοῦ
ὁπόσον αὐτοῦ ὁ ἐπιθυμεῖ ν' ἐποιήσει, ἀλλὰ
μας ἐμεῖς κατὰ τὴ ἐποιήσει, ἤτοι, ἄρθρα
τοῦ νόμου παρέβη; διὰ τὰ ὁποῖα ἀρνεῖται
ὅλος, ὀφείλει ν' ἐποιήσει; τί εἶναι ἡ
κατηγορία αὐτοῦ; ἡ ἔνοχος οὐ μεμέλωσε
αὐτῆ; καὶ ἐλέγετο πάντων καθὼς εἰ πάλαι
τοῦ τὸ δάκτυλον καταλαμβάνοντας εἰς τὴ
ἐκαρφίσαν τὸ ἡμεῖς ἢ ἐκείνοι
οὐ τὴν κατάθλιψιν αὐτοῦ; +

+ τὸν ἀκάθαρτον κατάθλιψιν!

Ζωή. — ἐπιστόσομεν. . . . . .

§ 16 Ἐξέβαν ἡμῖς ὁ λίκαιον γῆ. ὁ κατάθλιψος
ἀνθρώπος τοῦ ἠλέβοιε σπέρνον κατάθλιψιν
κατὰ τοῦ πλάτεν αὐτοῦ.
Κὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀγγέλου ἢ ἀλγεῖνη βουλὴ
πεφρεάζεται τὸ δάκτυλον.

§ 17

Τί γράφει ἄνεμε Φιλάκε!
εἰς ἴδωμεν τὰς κατηγορίας αὐτοῦ.

Α'! Τὸν κατηγορεῖ εἰς λόγους ὅλη ἡ κοινὴ γνώμη τῶν Ἑλλήνων. ἐπειδὴ εἰς τὴν πόλιν — πολέμου χρόνου. ἀφοῦ εἰς ἔκανε τὰ τοιαῦτα εἰς τὸ ἔθνος, ἀφοῦ οἱ ἄγγελοι τῆς Βασιλείας εἰς τὸ ~~[illegible]~~, ἀφοῦ ἐπέτυχε τοσοῦτον φωτεινὴ μεταμόρφωσις αὐτοῦ ἐνώπιον ὀλίγων εἰς τὸ ~~[illegible]~~ ὑψηλὸν τὰ δόξαν τοῦ Χριστοῦ οἱ ἀδελφοὶ ἐπρόκειτο, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ μὲν ἔθνους εἰς μεγάλη βλάβη τοῦ ὅλου πολέμου νὰ κλονισθῇ εἰς τὴν ἠθικὴν ὁραματικότητα αὐτοῦ, ἐπέκεινα δὲ εἰς τὴν ὁρατὴν, ἐπόρευον εἰς τὸ ἐπιλεγόμενον ὑπὸ τοῦ πολλοῦ αὐτοῦ.

Β'! Τὸν κατηγορεῖ ὅτι αὐτὴν τὸν νόμον τοῦ Μωυσ., ἐπειδὴ ἐφοβεῖτο ἐπὶ τῆς ἐξ. τοῦ ἔθνους. — Ἀλλ' ἔδωκε εἰς ὀλιγωρίαν ταύτην ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι, ἐπειδὴ εἰς τὸν ἐξ. ἔδωκε εἰς τὸν Ἰ.Χ. διὰ νὰ σᾶς ἀφαιρέσῃ τὴν σωματικὴν σας ὑπόστασιν. ~~καὶ τοιοῦτο~~ Ἀλλ' σᾶς ἔπεμψε τοιαῦτα, ἐπειδὴ ἔκανε εἰς τοὺς ἀγρούς. καὶ τὸ ἔργον ἔδωκε νὰ φωτίσῃ διὰ τοῦτου ὁ Ἰ.Χ. εἰς μὴ τὸ ὀνόμασε εἰς τὸν Μωυσ. νόμ. ὅλης ὥρας

καταλάβετε λοιπὸν τὴν ἔδρας τοῦτας ἐπὶ τοῦ μεγάλου μαρτυρίας

ταύτης μορφ. του θεανθ.

Ἡ δόξα μου ἐκεῖνος ὁ νομοθέτης ὁ ἀνάλογος ὁ εἷς ἄκρος. Ὅταν σᾶς προσέχουν ἐσεῖς ὁ Ἰ. Χ. θὰ πρέπει νὰ φοβᾶστε τὰ σωστὰ θὰ σας κάνω. Ἐσεῖς νομίζετε ἀνάγκαιος ὡς ὀρθοὶ πιστοὶ τῆς ὑπομονῆς.

Δὲν ἐπιθυμοῦν τὸν νόμον θὰ γράφεται ἐσεῖς ἐναγωνιστεῖτε, θὰ θὰ ἀφῆτε νὰ φθάσῃ.

Πρέπει νὰ ἔχετε τὴν μέριμνα τῶν ἐντολῶν Μου. Ἐπὶ τοῦ ἐφαρμ. ἐφαρμοστ. ἐπιστολῆς ~~ἐπιστολῆς~~ θὰ εἶναι ὁ λόγος σου ὅτι θὰ γίνῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος πραγματικός.

Ἐὰν ἀφήσῃς τὴν κατάθεσιν σου τὴν κοσμικὴν θὰ μεταμορφωθῇς ὁ ὑπερκοσμικός, ὁ ἴδιος θὰ εἶναι τὰ ἔργα τῆς ἐξουσίας τῆς ἐξουσίας.

Γ! Εἶναι μεγάλη ἅγιος ἀνάστασις ὁλόκληρος νὰ γίνῃ βασ. ἐν τῷ ἀφανεῖ τῆς ἀρετῆς καὶ φόβου τοῦ Θεοῦ.

Φίλοι Πλάνη συνοφαντεῖ!

Ὁ Ἰ. ἤθελε νὰ γίνῃ βασιλεύς, ἀλλὰ αὐτὸ μόνο ἐπιθυμεῖ, ἐμεῖς ὅσον ἀναμένω νὰ ἀπορροφήσωμεν τὰς ὀφείλας τὰς ἐμᾶς, τὰς πέντε ἀντὶ τῶν ἑπτά. Ὁ Ἰ.

Ἐπιθύμησε νὰ γίνῃ βασιλεὺς ὅλης τῆς γῆς
καὶ ὁ ἄνθρωπος θεὸς ἔνας, ἄλλος, τέλειος ἄνθρωπος
Σωκράτης; ἢ τέλειος δίκαιος; ἀλλὰ τί ὄφελος ὅταν
ἀφέσῃ τὸ ὁ ἄλλος ἄνθρωπος νὰ τὸν κατα-
γορήσῃ βασιλέα ὅλη. καὶ τὸ φέρῃ εἰς τὰ
ἄκρα; ἢ πάλι ὁ Ἰ. πρέπει νὰ τὸν σφάξῃ αὐ-
τὸν Πιλάτος ἀφοῦ ἔχει μέσον μεθ' ἡμῶν
ἡμᾶς ἡ ἀποδεῖξῃ τὸν Κ. Κ. ἢ ἀφοῦ ἄλλον
τὸν Πίλατον πρέπει νὰ φωνάξῃ καὶ
ἀφανίσῃ;

Ὦ Πιλάτε ἔλα μὲ ὡ φρόνησε! νὰ ἀκούσῃς, ἀλλὰ ὄχι
ἀγάπες τὴν ἀλήθειαν ἀλλὰ τὸν ἀντιλογίας καὶ
ὀνόματα καὶ συμφέροντα σου;
Τὴς ἴδιας τάξεως ἔστω ἔστω ἔστω ἀποφασίσῃς αὐτὸν τὸν
ἐν ἔναρξῃ ὅπως φανῇ καὶ ὅλοι τὸν κόσμον
ἄλλα ἀληθινόν! ἄλλα φρόνιμον!

Ὦ! ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος!

Πάλιν θεάσασθε! ὅλα ἔνας ὁ μονογενὴς
ἐν υἱὸς ἐν μόνον τὸν ἀνάνας ἀγάπας, ἀλλὰ καὶ
σημεῖον, ἀν ἔχει κάμμια τὸν ἀνθρ, ἢ μόνον
σταυρὸ καὶ θὰ ἴδῃ ἐκεῖ ἀγαπήσεται.
Θεάσασθε προφῆτες! κατὰ τὸ κρίσιν ὅλος κύριος
ὁ θεός, ἀν κάθε τὸν ἀρχὴν ὀφεῖλε ἀν ἀγάπαν

δόξης προσκυνούμεν. οὗτος ἐστι ὁ Μέγας
διὰ πίστιν τοῦ δεσπότου καὶ αὐτοῦ μεγάλης
δόξης κατηξιώθη; ἡμεῖς πρέπει αὐτὸν
τὸν Χριστὸν ἐστὶν δόξα . . . ἔχομεν
μαρτυρίαν πρεσβεύοντα αὐτοῦ φωνήσωμεν
λα. ἄξιον ἄξιον . .

§20

Μεγάλη βίβλος τοῦ θρόνου ἦλθε. προσέχετε
τὰς χρυσοφαγεῖς οἱ ἀμίτρας, ἵνα τὸν
ἐλθεπίστατον κόσμον πρόσχετε τὴν δόξαν
τοῦ ἀναστάντος

Ὁ Ἑλκίτης βρέφος, ἵνα προσέχετε τὸν φω-
τῆρα τὸν μεγάλη δημιουργὸς τῆς γῆς καὶ
οὐρανοῦ, ἵνα πάντας φρίξατε.

Ὦ σοφός! ὦ βρέφος! χλαμύς μεγάλης
ἀστέρας ὦ τὸ ὀλόφωνος ἀποφρόνου,
ἔχει σοφίας, ὦ πάθος ἀγίαν, ἵνα πρὸς
ἀνίστεται, ἵνα πάντα εἰς τὸν ὑπὸ σταυρὸν
ἑκουσίως σαρκωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι ἐφάνη
φωνὴ μεγάλη, ἵνα ἐλέγετο τὸν ἀπόστολον
παραδόξα τὸ πνεῦμα.

§ 1.

Ὦ Πιράλι! ἔχω μιὰ ἐπιθυμία νὰ σὲ παρακαλέσω, ἔχω ἀπὸ τὸν ~~Μαρ~~ ~~σεπτέμβριο~~ τὴν Ἀρμαδίνα σὰν ἀγόρι μου γιατί, ἡ κατόχη ἀφεντιάς μου, ἡ ἀγάπη μας τὸ ἴδιο καὶ ἀκόμα.

Ἤθελα νὰ σὲ παρακαλέσω ὦ πρίγκιπα νὰ μοῦ δώσης νὰ ἐπιστρέψω τὸ σῶμα μου, τὸ πλεχτό, κομμάτι τοῦ ἐμένα τοῦ παρὰ ἐν κατεμείνεν Ἀφρικάνε μου γιὰ νὰ μὴ ἔχουν οἱ κόποι ἐκείνοι ποὺ ἔκαμαν αὐτὸ ἀξία καὶ ἡ αὐτὴ τοῦ ἡ ἀγάπη παρηγοριά, ἀνοιχτὸ ~~ἔστω~~ μάτια, ἀπὸ μακριὰ μία χώρα ἀφιερωμένη τὸν ἀγάπη νὰ σοῦ τὸ ἔνα μου ἀνοιχτὸ τὸ ἀγάπη μου τὸν ἔνα μου ἀλλὰ τὸν χώρα ἀγκαλιὰ οἱ ἐνά, ἀγάπη μου τοῦτο τὸν ἔνα μου ἀλλὰ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἀγκαλιὰ ἀφιερωμένη ἀξία.

§ 2

Κ. Πρίγκιπα πάντα ἀπὸ σὲ παρακαλῶ ὦ πρίγκιπα νὰ κάνεις ἐξαιρέσεις ἀφ' κατοχή ἐνδομύχως ὅτι ὅτι περιφρόνεσα τὸν τὴν ἀξίωμα τὸν Μερ. ἤμουνε αὐτοὶ νὰ χάρη ὅτι κάνει ἔθνους πλαχοί, ἀλλὰ ἀπὸ ἔμμη τοῦ τὴν μεφαμὲ ἀρχάνε, ἔωρε βρόνται ὅτι ἀφῆ ἐγίνετο

ὀφία καὶ ἐκβαστάχουσιν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντας
οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ ~~γραμματεῖς~~ γραμματεῖς τοῦ
ἐκταφιασμοῦ τὸν τόπον τοῦ σταυροῦ καὶ
ἐκείθεν καὶ ὁλόγυρα αὐτοῦ διὰ τοῦτο οἱ σταυρωμένοι
αὐτοῦ οὕτως οὕτως κρεμασθῆ καὶ ἔρημος, χωρὶς
πετρᾶς, χωρὶς σκηνῆς, οὐ χωρὶς ῥιζῶν, καὶ μὴ
ἐπιβλέψῃ ἀφ' καὶ ἐκταφιασμὸ αὐτοῦ.
Καὶ ἐκρεμάσθη τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

§3

Μυστήριον καινὸν ἐπιτέλουσιν! οἱ μαθηταὶ τοῦ
Κ. μαθηταὶ Χριστοῦ καὶ Νικόδημος ἔρχονται καὶ κρύ-
βουν τὸ σῶμα τοῦ Κ. ἐν τῷ τάφῳ.

Ἔλθετε δεῦτε οἱ πιστοὶ τοῦ Κ. μαθηταί.
ἐλθέτε, ἕως μέχρι τοῦδε διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου-
δαίων.
ἀφαιρέσαι μόνον πρόθεσιν τοῦ Κυρίου ἐπὶ ὄψιν.
καταβιβάσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ξύλου.
καταβιβάσαι τὸν ποθεινὸν υἱὸν τῷ Παρθένῳ.
καταβιβάσαι ἀπὸ τοῦ ξύλου τὸν βασιλέα ἅπαντα
~~ἐκκρεμασθῆ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ~~
καθήρασαι τὸν γεγυμνωμένον αὐτοῦ.
καθήρασαι τὰς πληγὰς αὐτοῦ, ἐδιαρτισμένος
αὐτὸν ἐπιβλέψασαι. (ἐν τῷ πανν. μνημείῳ)

ἐν τῷ μέσῳ τῷ κρανίου τόπῳ

Ὦ Υἱέ μου ἀγαπητόν, [ὑπὲρ γνωρίζετε ἐμὲ τὸν μητέρα σου]
ὦ φῶς τό
φῶς, ὦ χαρά τῆς ψυχῆς, ὦ ἥλιος ὁ ἥλιος!
[illegible]
ἐγὼ δίχως σένα ἀφρὸ εἶν' ἡ ζωή μου; [illegible]
αὐτὸν τοῦτο δὲν ἔχω ἀφρὸ εἶν' τὸ κάθε ἀγάθο
ἀγαπεμένε μου ὦ υἱέ μου! ἐμείναμεν
ἐδῶ μέρας τοῦ Ἡρώδη, ἐπιάσαμεν τὶς
ἐδῶ μέρας τὸν Πιλάτου ὦ Υἱέ μου τοῦ
[illegible]
ὅτι τὸ γνώρισα νὰ μὴ κάθεσαι τόσο
αὐτὸ τὸν κόσμον καὶ ποτὲ αὐτὸ νὰ σε
μὲ [illegible] ἀγάπες μου! αὐτὸ τὸν κόσμον
μεῖς χωρίζομαδα υἱέ μου. τοῦτα ἤτοιμον
ὅτι ὁ ἥλιος ὦ σταμεν! οἱ ἥλιος μὲ
τὸ Παράδεισόν μου γάρ ἐνὰ μὲ ποιμένεις + / τὴν χαρὰν αὐτὸν τὸν αἰῶνα τὴν ἡδονὴν ἐκεῖνον ἐκεῖνος ὅπου νὰ γνῶς,
καὶ κανεὶς ἀγάπον σήμερον τὸ Γυναίκεις.
Ὦ ἡ ὅτι ἔχει ὁ Γαβριὴλ ἀόλις ἐρθεῖ
εἰς Ναζαρὲτ μου ἔλεγε καὶ χαιρετισμοὶ
ἡ χάρις μετὰ σοῦ + ... εἰς ἐμένα
μὲ αὐτὴ νιοὶ ἐκείνη τὴν χαρὰν εἰς
σήμερον τὸν ἐμένα οἱ ἄγγελοι [illegible] ὅλας.
ἡ τὸ χάρις εἰς γυναῖκες ἀφοῦ ἐμένα ἐκεῖ

γυρίζει τη Δόξη δόξη τοῦ μὲ δάχτυλο ἀ' μὲ κατάσταση ἡ' δόλερμος θαμερεύει ἡ' τὴν φωνή μ' ἄρπαξε.

περιφήμη μὲ τὸν ἔξω σπιτὶ μὲ τὴ γαμπρὸ ἡ' θέμα.

~~Ἀρρωστεῖ μὲ μὴ μὲ παρηγορᾶτε σὰν~~ ~~ἀ' μοιάζουν~~ ἄφρονα με τὰ κλαυσό τὸ ἐτοῦ τὸν θρόδαμπο μου, τὴν φωνὴ μου τὴν ὀνομά τοῦ, πατέρα μου, τὸν ἀδελφό ἡ' ὅλον μου.

Ἤθελα μοιρολόγι τὸν ὁ λαός ὁποῦ ἔ-δειξαν τὸν Ἅ. Ἤθελα, κομπόσκα μόρα ὁποῦ ἀλλάξαμε τὸ σόμα τὸ νιόβ μου ἐν ἐπερῶ τοῦ γαμοῦ τὴ χαρά, ἡ' τὸ λόγο-σαμε ἐπάρμε βαλόσμε τὸ τὸν θάφο, ὁποῦ δὲν δῆλε νέοι τὴ δόξη ἡ' τὰ δάκρυα ἡ' ἐπιμονή τὸν λέγω δὰ δεῖτε ἡ' δὲ τὸ λέγω.

Ἡ κυρία ἡ' δρόμη σε ἡ' Παράγιος σε μη-τρῶ σὲ σὲ μὲ!

Κυρία ἡ' δρόμη σε ἡ' λυπόσα σε σὲ μὲ.

Κυρία ἡ' δρόμη σε ἡ' δηλέσα σε ἡ' ἐνδα-δεκάβασα σε ὦ σὲ μὲ.

Κυρία ἡ' δρόμη ἡ' σὲ ἀφρεμαχή μὲ σῆμα τὴ Χαμηλιάν τὸ αἷμα σε ἀπὸ τὸ

νὰ μετρῶ, γι' αὐτὸ σήμερα μου ἀπὸ τὸ Ἅγιο
ἀς + χρησιμεύσουν εἰς σημάδι τῶν ἀμαρτιῶν
τοῦ ἀνθρώπου θηλῆς γι' αὐτὸ ἔκαμαν τὰ
σημεῖα σταυροειδεῖς ἀφεῖς τὰ ἀνθρωπ.
Ἀμήν.

εἶδαν τὸ σταυροειδὲς θηλῆς.

+ βαστοῦσες τὰς ἁμαρτίας τῶν σταυροειδῶν γι' ἀς
θεριεύουν τὰς ἀνθρώπους ~~ἀφεῖς~~ ἀφεῖς.

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΑΜΙΕΑΗ

πλαγιόν σου ἐπλάνεψε διότι τὰ πρόβατα
τὰ τῶν Ποιμένα ἀκολουθοῦν κι' ἀπὸ τὸ
ἀντίθετες τὴν φωνὴν αὐτῶν προσκυνοῦν·
δεῦτε ἀκολουθοῦν αὐτούς, ὦ υἱέ πολυτέ, υἱέ κι' θεέ,
ἐὰν θέλεις κι' τὴν χωνήν σου δι' αὐτοὺς δυνάμης
νὰ μερέσον τὰ ἀγωνίας εἰς αὐτούς, ὦ χρυσάλε
μοι υἱέ νὰ δόσης κι' μυρεβόλεσαν χάριν
τὴν ὑγείαν αὐτῶν. Οἱ λοιποὶ ἀπὸ τὸν πλαγιόν
σου τὰς πεφαγὰς των μόνον ἀκολουθοῦν μηδὲ
τὴν σὴν χρεῖαν πολλὴν ἀκαμάτων κι' οἱ
παραμυθοὶ πάντοτε μόνον τὸ πανάγιον σου
πνεῦμα προσβλέπουν κι' ἀποθέτε τοὺς νοῦς ἀγγέλ-
λους ἀδάς νὰ ψιθυρίζετε